

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologiæ Polemicæ Universæ

Pichler, Vitus

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXIII.

Art. II. An vera Christi Ecclesia necessariò sit perpetua?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39374

quàm vita charitatis : fides est donum supernaturale , ad eoque participatio aliqua Spiritus Christi : qui credit, ex DEO est aliquo modo , nec penitus est mortuus , carens omni vita &c. Sed quia hæc superius jam abunde sunt explicata , remoueo manum de tabu-

la, & Adversario meo hanc veræ fidei vitam ex animo precor, qua mediante pervenire posset ad vitam perfectam veræ charitatis, ac experiri, quod etiam Catholici aliquid sciant de fiducia & gaudio in Christo.

ARTICULUS II.

An vera Christi Ecclesia necessario sit perpetua ?

SUMMARIUM.

1. Status Questionis.	7. Obijciunt defectionem Antiquæ Ecclesiæ, sed male.
2. Lutherani quidem voce fatentur, Ecclesiam debere esse perpetuam, re ipsa tamen negant.	8. Urgent, sed inefficaciter.
3. Ecclesia Christi hucusque semper perstetit.	9. Adducunt alia exempla, sed nequicquam.
4. Nec unquam deficere aut extinguï potest, ut Scriptura S.	10. Excipiunt contra nostram probationem, sed imperiè.
5. 6. Patres, & ratio ipsa docet.	11. M. Lomer nimis angustiis terminis coarctat puritatem primitive Ecclesiæ.

Sciendum 1. Statum questionis in Christo versari, utrum Ecclesia, semel à Christo fundata, possit aliquando ita deficere, ut non amplius existat in Mundo, ac penitus extincta sit, nullo verè fidelium relicto catu, etiam exiguo. Utrum enim Ecclesia possit ita deficere, ut in aliquos errores circa res fidei prolabatur, sive utrum necessariò in suis dogmatis sit infallibilis, postea examinabitur.

Sciendum 2. Quamvis Lutherani ore tenus fateantur nobiscum, veram Christi Ecclesiam semper debere existere, ac nunquam posse extinguï penitus,

adeoque esse perpetuam. Sic Gerardus in LL. Theol. de Ecclesia n. 107. ait: *Articulus IX Symboli Apostolici, credo Ecclesiam Catholicam, perpetuo manet: ergo DEUS semper sibi servat aliquam Ecclesiam, qua fidem Catholicam tuetur.* Et nisi sibi teryaret, id DEO probrosum foret, imò DEUS non amplius haberet suam gloriam extrinsecam, quam necessariò intendit operando ad extra, utpote nullam habens Religionem, in qua verè coleretur. *Christo Revi & Sponso, ait M. Lomer in seismem Barlet p. 135. dedecus foret, si ejus hostis rem eo redigeret, ut ali-*
quan-

quando nullum ipsi Regnum, nulla Sponsa superesset in Mundo. Quamvis, inquam, hæc dicant orerenus, talia tamen argumenta adducunt, dum probare nituntur, Ecclesiam Catholicam seu Universalem non semper fuisse visibilem, nec esse debere, ut, si firma forent, pariter probarent, Ecclesiam Christi omnino sublatam fuisse à Mundo, dum contendunt *totam* in hæreses, idololatriam, aliisque gravissima flagitia prolapsam esse, ut patebit ex Objectionibus. Unde, licet inutile foret probare Perpetuitatem Ecclesie contra Lutheranos, si suis starent verbis; nunc tamen, quia re ipsa negant, quod verbis concedunt, opeta pretium est demonstrare, veram Christi Ecclesiam debere esse perpetuam. Unde

4. Dico 1. Ecclesia Christi hucusque non ita defecit, ut omnino fuerit extincta, sed perseverat eadem, quæ fuit tempore Apostolorum. Probat 1. negativè, quia non potest ab Adversarijs ostendi tempus, quo defecerit, error in fide, in quem lapsa sit, Pontifex vel Concilium, sub & à quo pefundata sit penitus Ecclesia: ergo non defecit Ecclesia; *Actore enim non probante Reus absolvitur*, aiunt Juristæ, & *asserentis est probare*; cum igitur Sectarij asserant, Ecclesiam totam lapsam esse in hæreses, idololatrias &c. (quæ peccata etiam tollerent Ecclesiam invisibilem, de qua postea) ipsorum est hæc indubitato probare; quod si non præstiterint, Ecclesia manet in possessione suæ integritatis. Ant. primum constat ex tractatione singularum materiæ, in quibus Ecclesiam ac-

cusant, præsertim circa Pontifices & Concilia, de quibus vide nostras Theses præcedentis anni; nempe *Papatum nunquam errantem*, & infra Caput 4.

Probat 2. positivè ex continua successione summorum Pontificum à temporibus Apostolorum usque ad hodiernum diem, qui tum per se tum per suos vicarios & subordinatos Ministros doctrinam Christi per orbem prædicarunt, & adhuc prædicant eandem, observato etiam eorundem Sacramentorum usu &c. ut constat evidenter ex historia tum Ecclesiastica tum prophana, nominatim Baronij, Jacobi Gaultierij, Jodoci Coccij &c. qui singula sæcula percurserunt, & hanc successionem tum Pontificum, tum doctrinæ Apostolicæ, ex PP. & Scriptoribus synchronis demonstrant.

Dico 2. Ecclesia Christi nunquam potest omnino deficere, seu penitus extinguï: adeoque necessariò est perpetua. Probat 1. ex Scriptura S. In *Novo Testamento* Christus sapiens promisit Ecclesie suæ perpetuitatem usque ad finem Mundi. *Porta inferi non prevalebunt adversus eam.* Mat. 16. v. 18. *Ecco ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi.* Mat. ult. v. ult. *Ego rogabo Patrem, & alium paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum, Spiritus Veritatis.* Jo. 14. v. 16. Unde D. Paulus scribit: *ipse dedit quosdam quidem Apostolos, alios autem Pastores & Doctores ad consummationem Sæculi in opus ministerij, in adificationem Corporis Christi: donec occurramus omnes in unitatem fidei &c.* Eph. 4. v.

11. Ubi autem sunt Pastores & Doctores, utique etiam erunt oves & discipuli, nempe veri fideles, qui pascuntur & erudiuntur, adeoque tota Ecclesia. Deinde Christi præceptum est, ut audiamus Ecclesiam, ad quam deferri vult incorrigibiles, *dic Ecclesie*. Mat. 18. v. 17. atqui hoc præceptum debet semper posse observari: ergo semper debet dari Ecclesia.

Id ipsum fuit prædictum in *Antiquo Testamento*, in quo Ecclesia Christi vocatur *Sponsa*, de qua Sponsus ait: *Sponsabo te mihi in sempiternum*. Osee 2. v. 19. Item vocatur *Regnum*, quod durabit in æternum: *In diebus autem Regnorum illorum suscitabit DEUS cæli Regnum, quod in æternum non dissipabitur*. Dan 2. v. 44. *Regnabit Dominus super eos in monte Sion ex hoc nunc & usque in æternum*. Idem prædixit David: *Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc & usque in æternum*. Pf. 124. v. 2. Item Isa. c. 59. v. ult. *Cum venerit Sion Redemptor, & eis, qui redeunt ab iniquitate in Jacob, dicit Dominus. Hoc fœdus meum cum eis, Spiritus meus, qui est in te, & verba mea, quæ posui in ore tuo, non recedant de ore tuo, & de ore seminis tui, & de ore seminis seminis tui, dicit Dominus amodo, & usque in sempiternum*. Imò, quod bene notandum est, quando Synagoga promissa est æternitas, principaliter referri debet ad Ecclesiam Christi, cum illa tantum fuerit umbra & figura illius, ut docet S. Aug. lib. 17. de Civit. Dei c. 6. Neque Synagoga, cui facta sunt promissiones æternitatis, perijt quoad fidem in Chr-

stum Redemptorem, sed in melius mutata.

Confirmatur ex communi sensu Patrum, ex quibus unicum placet adducere S. Augustinum, qui in Ps. 101. Conc. 2. ferè ita loquentem inducit Ecclesiam: *Quid est, quod nescio, qui recedentes a me murmurant contra me? quid est, quod peristi me perijisse contendunt? Certe enim hoc dicunt, quia fui & non sum. Annuntia mihi antiquitatem annorum meorum, quam diu ero in isto sæculo? annuntia mihi propter illos, qui dicunt, fuit, & jam non est, apostata vii & perijt Ecclesia de omnibus Genitibus. Et annuntiavis: ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi*. Taceo S. Cypr. qui l. de unit. Eccl. ait: *Sponsa est, adulterari non potest &c.* Taceo & alios brevitate causâ.

Probat 2. ex ratione. Extra veram Ecclesiam nemo potest salvari: sed omni tempore debent posse aliqui salvari: ergo omni tempore debet esse in Mundo vera Christi Ecclesia: ergo illa, quæ aliquando fuit vera Christi Ecclesia, debet talis permanere usque ad finem Mundi: talis autem fuit olim saltem Romano-Catholica vel ipsorum hostium confessione. Ma. est in confesso apud Lutheranos, & inde constat, quia *nemo potest placere Deo sine fide*. Hebr. 11. v. 6. & salvari, nisi colat Deum eo modo, quo Deus vult coli: ergo qui salvantur, debent esse in vera fide, & in Ecclesia vel in re, vel saltem in voto. Mi. est clara; Deus enim homines creavit ad felicitatem æternam: ergo semper debet providere ipsis de me-
di-

dio necessario, quod est vera Ecclesia.

Confirmatur ex rationibus, quas supra adduximus ex Gerardo & Lomero n. 2. quia nimirum in Symbolo credimus Ecclesiam Catholicam, qui articulus debet esse verus omni tempore. Et si Christi Ecclesiam aliquando everterent illius hostes, id Christo Ecclesie Sponsio probrosus foret.

Probatur 3. ad hominem. Confessio Augustana art. 7. expressis verbis docet, quod una sancta Ecclesia perpetuo mansura sit.

7. Ob. 1. & principaliter. Ecclesia Antiqua totaliter defecit, & lapsa est in errores, hareses, & Idolatrias: ergo hoc ipsum potest etiam accidere Ecclesie Christi. A. P. 1. Statim primi parentes, in quibus tota consistebat Ecclesia, defecerunt, & plus crediderunt serpenti Divinitatem promittenti, quam DEO comminanti. Item statim post diluvium, ut populo Israelitico exprobrat Josue, *trans fluvium habitaverunt Patres vestri ab initio, Thae Pater Abraham & Nachor: servieruntque Dijs alienis.* Jos. 24. v. 2. II. tempore Moyse in deserto, ut refert S. Stephanus act. 7. v. 41. exprobrans Judaeis, *virulum fecerunt in diebus illis, & obtulerunt hostiam simulacro, & latabantur in operibus manuum suarum.* III. tempore Judicium in Palestina, surrexerunt alij, qui non noverunt Dominum &c. dimiserunt Dominum Deum patrum suorum &c. & secuti sunt Deos alienos &c. Judic. 2. v. 10. IV. tempore Regum, *adificaverunt enim &*

ipsi sibi aras &c. feceruntque omnes abominaciones gentium. 3. Reg. (juxta Lutheranos 1.) c. 14. v. 23. 24. *Altaria tua destruxerunt, Prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, queritur Elias.* 3. Reg. c. 19. v. 14. V. tempore Prophetarum & Captivitatis Babylonice, Jeremias de stirpe Juda ortus, qui eidem Captivitatem hanc annuntiavit, quam & ipse sustinuit, c. 3. v. 6. & seqq. ita scribit: *Nunquid vidisti, qua fecerit avertarix Israel? abijt &c. & sub omni ligno frondoso fornicata est &c. & vidit pravaricatrix soror ejus Fuda &c. & fornicata est etiam ipsa &c.* Adeoque non una tantum pars Ecclesie Judaice (nam post mortem Salomonis scissum fuit Regnum Israeliticum, ac decem Tribus datae sunt Jeroboamo, Tribus autem Juda relicta est Roboamo, atque addita Tribus Benjamin, in qua erat Jerosolyma, & sic factum est duplex Regnum, Israel & Juda) sed utrumque Regnum defecit à Domino, scilicet Israel & Juda. VI. Post Captivitatem Babylonicam, à qua usque ad Christum intercesserunt anni 400. circiter, quantum collapsa fuerit Ecclesia Judaica, Christus ipse sapius docuit, uti Mat. 15. v. 4. 7. 8. 9. Hypocrita, bene Prophetavit de vobis Isaias, dicens: *populus hic labijs me honorat, cor autem eorum longe est à me, sine causa autem colunt me docentes doctrinas & mandata hominum.* Et c. 23. v. 23. *Reliquistis, qua graviora sunt Legis, judicium & misericordiam, & fidem.* Ita Lomercus per multa folia in seipsum Ba-
nice

nier c. 3. ubi ferè omnia descripsit ex Gerardo de LL. Theol. tit. de Ecclesia c. 8. n. 87. seqq.

R. 1. N. A. licet enim multi ex Ecclesia Antiqua defecerint, in errores, ac Idololatriam lapsi sint, nunquam tamen tota Ecclesia defecit, sed semper remansit aliquis cætus cum summo Pontifice in vera doctrina, verique fideles à cæteris distinguibiles; quippe nec Lutherani negant, in Antiqua Ecclesia ab Aarone usque ad Caypham, per totam Legem scriptam, Pastores & summos Pontifices continua serie sibi successisse. Non autem negamus, magnam imò majorem Ecclesie partem posse deficere, negamus autem de Universa & tota Ecclesia. Ad 1. In Paradiso nondum erat Ecclesia, saltem perfectè, sed tantum inchoative: necdum pro illo modico tempore promissa erat stabilitas in fide: adde, quod primi parentes non tam infidelitatis quam gula se obstrinxerint peccato. Ad 2. Moyses, qui fuit summus Sacerdos, cum tota Tribu Levi, quæ constabat 23000. viris. Num. 16. non adorabat vitulum aureum, sed persistit fidelis, licet Aaron cum plerisque alijs adoraverit. Ad 3. & 4. rursus defecerunt quidem multi, non tamen omnes. Elias, quod identidem obgannunt Lutherani, non solus relictus est fidelis, uti putabat, sed insuper 7000. virorum, qui genua non curvaverunt ante Baal. Deinde Elias loquitur de Regno Israël sub impio Rege Achab. Interim Regnum Juda sub Rege Josaphat retinebat Jerosolymis verum Dei cultum. Ad 5. Non omnes iterum,

sed multi tantum defecerunt in utroque Regno Israël & Juda tempore Prophetarum, quia duravit adhuc Sacrificium, præcipuus veræ Religionis actus, in templo Salomonis. Item cum Jeremia vixerunt Rechabite. Jerem. 35. & Rex Josias cum suis, adeò laudatus. 4. Reg. 23. cum Isaia verò Oseas, Joel, Abdias Propheta &c. Adde, quod Scriptura sæpius tribuere solet peculiari loquendi modo omnibus, quod tamen tantum reperitur in plerisque, vel magna parte communitatis. Ad 6. par est responsio. Christus solum reprehendit hypocritas, Scribas, & Phariseos, item illas traditiones humanas, quæ erant contrariæ Mandatis Divinis, quibus abundabant Pharisei. His si nos Catholicos comparet Lomer, injuriam nobis facit, quia non habemus traditiones superstitiosas & Mandatis Divinis contrarias. Melius comparamus nos Lutheranos Sadducæis, notis apud Judæos hereticis, qui rejectis omnibus traditionibus solam Legis litteram & Scripturam jactabant, asserentes, nihil credendum aut faciendum, nisi quod expressè in ea contentum esset. Cæterum non obstante scelerata eorum vita Phariseis obedire Christus jussit in rebus fidei, dum sedebant in Cathedra Moylis. Mat. 23. v. 3. ergo non decrant unquam summi Sacerdotes, qui populum rectè docebant, consequenter semper fuit aliquis cætus fidelium, seu aliqua vera Ecclesia, & quidem visibilis.

R. 2. Hanc objectionem probare nimum, & contra Adversarios; ex ea enim, si verum diceret, sequeretur,

totam

totam Ecclesiam, etiam Invisibilem, defecisse; quia probare nititur, omnes defecisse in fide, utpote lapsos in Idololatriam. aliaque gravissima peccata, quae juxta Adversarios excludunt à catu fidelium, seu *Sanctorum*, adeoque à vera & Invisibili Ecclesia. Nullam vero, etiam Invisibilem, Ecclesiam amplius esse in Mundo, est etiam contra Confessionem Augustanam, Gerardum, & reliquos Lutheranos.

R. 3. T. A. N. C. Disparitas est 1. quia Synagoga non tam clare & absolute promissa est perpetuitas usque ad finem Mundi, sicut Ecclesiae Christi, ut patet ex textibus, praesertim Exod. 29. & 4. Reg. 21. Imò quando promittitur Synagoga aeternitas, facta sunt promissiones verae Ecclesiae, quae principaliter est Ecclesia Christi. Praeterea Synagoga designabatur per Agar ancillam, quae fuit repudiata, Ecclesia Christi per Sarai uxorem Abraham, quae non fuit repudiata. 2. Quia Synagoga erat figura & umbra Ecclesiae Christi: praesente autem veritate & luce eo ipso cessare debet figura & umbra, ac mutari in melius. 3. Quia Synagoga non fuit Catholica & universalis ratione loci, & salvandorum, sicut esse debet Ecclesia Christi, quippe extra eam potuerunt etiam salvati homines, uti Job, Melchisedech, Nihilivae &c. Licet ergo defecisset Synagoga, potuisset tamen fides apud alios manere integra &c.

8. Dices 1. Promissiones, Ecclesiae Christi factae, non minus sunt conditionales, quam promissiones factae veteri Ecclesiae: ergo. P. A. ex D. Paulo Rom. R. P. Pichler Theol. Polemica.

11. ubi Apostolus argumentatur, à minore ad majus inferens, si Deus Ecclesiam Antiquam abiecit propter incredulitatem, posse id etiam Ecclesiae Romanae accidere; *si enim DEUS naturalibus ramis (Judaeis) non pepercit, ne forte nec tibi parcat. v. 21. propter incredulitatem fracti sunt, tu autem fides, noli altum sapere, sed time. v. 19. Vide ergo bonitatem & severitatem DEI, in eos quidem, qui ceciderunt, severitatem, in te autem bonitatem, si permanseris in bonitate, alioquin & tu excideris. v. 22. v. 1. Recte negari posse suppositum Ant. quod Ecclesiae veteri universa ac toti factae sint tantum promissiones conditionatae, eaque aliquando tota defecerit in fidei dogmatis, uti patet ex dictis. v. 2. hoc transmissio N. Ant. constat enim ex textibus, quos in probationibus nostris recitavimus, nullam conditionem esse additam in promissionibus toti ac Universali Ecclesiae Christianae factis. Imò incredibile est per se, Christum voluisse perpetuitatem promittere suae Ecclesiae sub hac conditione, *si ipsa servat fidem*; cum utique illi plus voluerit promittere, quam cuilibet in particulari dare consuevit, cum quilibet in particulari certus sit, se perpetuo fore fidelem, nisi prior ipse desciverit à fide. Apostolus non loquitur de tota Ecclesia, sed solum de singulis membris, quorum utique nullum in particulari est securum à lapsu. Id quod ipse insinuat satis, dum initio cit. c. 11. exemplo 7000. virorum, qui tempore Eliae persistebant in vera fide, licet ab Eliae ignorarentur, probat semper ex-*

stuisse

stitisse & permanisse veros fideles, adeoque semper aliquos permanere debere.

2. Ob. 2. Tempore Michæ erraverunt omnes Prophetæ excepto Michæ: ergo & erravit totus populus, qui sequebatur Prophetas. 2. Tempore Christi erravit summus Sacerdos cum Senioribus condemnando Christum: item erraverunt Apostoli omnes, aliique Discipuli deficientes à Christo: ergo defecit tunc tota Ecclesia. 3. Tempore Antichristi tota Ecclesia deficiet à fide, ut prædixit Paulus Thesal. 2. *Nisi venerit discessio primum* (id est, defectio à fide) & *revelatus fuerit homo peccati &c.* (id est, Antichristus) ergo.

R. ad 1. N. C. quia fuerunt solum pseudo-Prophetæ, nec Pastores veri, quos populus, saltem totus, non est secutus. Ad 2. Cayphas & Seniores non pronuntiabant ex Cathedra, Christum non esse Messiam, sed ex odio & passione condemnabant Christum ad mortem, quem satis & ipsi interius cognoscebant esse plura, quam hominem putum. Quod odium cum constaret populo, nemo iudicavit se obligatum ad credendum, Christum non esse Messiam, quod nec ipsi Pontifex & Seniores definire volebant. Alij autem, cum hæc sententia non fuerit nota per reliquam Judæam, & alijs fidelibus extra Judæam existentibus, omnes perstiterunt in vera fide; imò multi permanebant veri fideles in vel circa ipsam etiam Urbem Jerosolymitanam, uti fuisse credendi sunt Simeon, Nicodemus, Joseph, Zachæus &c. Adde, quod Privilegium non errandi concessum fuerit Synagoge solum ut

que ad Christum præsentem, cum ejus fides esset de Christo futuro. Apostoli tunc nondum acti erant Pastores & Episcopi, sed designati tantum, acti autem esse ceperunt post Resurrectionem Christi, ubi Ecclesia Christi fuit completè constituta, & lex Evangelica promulgata, dum Petrus audivit: *Pasce oves meas*, & ipsi simul ac ceteris Apostolis dictum est: *ite in universum Mundum, & predicatè &c.* Deinde Apostolino amiserunt fidem; Petrus enim solum exterius negavit, non in animo, ceteri autem fugerunt solum à Christo ex timore, imò ex permissione Christi, *sinite hos abire*. Jo. 18. nec eum negarunt perfidè: aliqua tardius credebant, vel quia Christum tunc nondum satis intellexerant, vel quia eunorem à feminis ortum (scilicet de Resurrectione Christi) non habebant pro motivo sufficienti. Nec reliqui Discipuli omnes defecerunt à Christo, ut patet in Nicodemo &c. Ad 3. Licet tempore Antichristi propter gravissimas persecutiones & fraudes multi sint defecturi à fide Christi, non tamen deficient omnes. Adde, quod obscurum sit, quid ibi intelligat Paulus nomine *discessio*. Multi explicant non de discessione à fide, sed à Romano Imperio. Deinde juxta Lutheranos jam nunc sunt tempora Antichristi, quia pro Antichristo habent Romanum Pontificem: ergo si tempore Antichristi tota Christi Ecclesia extingueretur, ipsi non sunt in vera Christi Ecclesia.

Ob. 3. Non est necesse, ut sciatur tempus, quo, & Pontifex, sub quo apostataverit Ecclesia, num simul, an suc-

successivè defecerit; modò constet, eam defecisse, uti defecto constat; cum nunc longè alia fidei dogmata habeat Ecclesia Romana, quàm olim v.g. de Justificatione peccatoris, de Invocatione Sanctorum, de Communione sub utraque specie, de Sacrificio Missæ, de Purgatorio &c. Sicut non est necesse scire tempus, quo apollataverit Lucifer &c. ergo nostrum argumentum negativum nullum est. R. N. A. eo ipso enim, quòd Adversarij non possint assignare tempus, modum &c. defectionis, signum est manifestum, Ecclesiam Romanam non defecisse; ejusmodi enim totalis defectio fuisset res tam memorabilis, ut Historici non potuissent dissimulare, qui ex instituto scripserunt res memorabiles, præsertim Ecclesiasticas, & haud dubie non dissimulassent, cum scripserint sepe minima. Paritas non est cum Lucifero, quia de hujus lapsu constat ex peculiari revelatione Divina. Isa. 14. v. 12. & alibi. Quòd autem Ecclesia Romana defecerit penitus, est nova accusatio Lutheranorum, quam nisi probare tenerentur ex circumstantijs loci, temporis, personarum &c. quilibet audacter calumniari & accusare innocentissimum quemque posset, & cum exigeretur ab ipso probatio ex adjunctis, ubi, quomodo &c. delictum sit perpetratum, sufficeret dicere, non necesse esse, ut ista sciatur: quod *nescio* apud pueros vocari solet asinorum responsio. Caterùm quidquid credidit Ecclesia Romana primitiva credit etiam moderna, ut constat ex proprijs singularum materiarum tractationibus: & quid-

R. P. Pichler Theol. Polemica.

quid credit moderna, credidit etiam Antiqua vel explicitè, vel saltem implicite, ac in genere nimirum illa, quæ tunc nondum erant explicitè & clarè definita, sed tantùm implicitè revelata.

Aliqui ex Lutheranis ausi quidem sunt determinare aliquod tempus, quo Ecclesia Christi, quæ olim fuit Romana, defecerit, sed infeliciter, & magnà inter se ipsos discordiâ, dum aliqui primis 600. alij 500. alij 400. alij 300. annis eam florisse puram integram volunt. Lomerus in sermone Saurbrunnen. Cui p. 271. puritatem primævæ Ecclesiæ nimis angustis coarctat terminis, dum dicit, in ordine ad necessarios fidei articulos se illam duntaxat Ecclesiam agnoscere pro infallibili, quæ in Sacris Litteris proposita ex Christo & Apostolis collecta erat; in ordine verò ad aliquas ceremonias & ordinationes se non respicere Patrum auctoritatem per 3. prima sæcula. licet nec istorum decretis suas ligari conscientias velit, cum etiam apud hos hinc inde aliquid humani irrepleverit.

Sed contra hoc insolens & audax pronuntiatum est 1. quia contradicit Lomerus Augustanæ Confessioni; quæ in art. 1. propter auctoritatem Concilij Nicæni, quod habitum est anno 325. docet, Deum esse unum in essentia & trinum in Personis. 2. Quia contradicit Luthero, & alijs Lutheranis passim, qui Ecclesiam primævam per quatuor aut quinque, aut etiam sex sæcula in declarandis etiam fidei articulis ab errore immunem fatentur, & decreta primorum quatuor Conciliorum, Nicæni I. Constantinopolitani I. Ephesi-

Y 2

ni

ni L. & Chalcedonenſis recipiunt ut ſanam doctrinam. Imò Gerardus, quem alius magni æſtimat, in LL. Theol. tit. de Eccleſ. c. 11. ſect. 6. ita pronuntiat: *Certum quidem eſt, Antiquam Eccleſiam primis quingentis annis veram Eccleſiam fuiſſe, & Apoſtolicam doctrinam tenuiſſe, negari interim nequit, Apoſtolica doctrina admifceri cepiſſe ſtipulas humanarum traditionum, & opinionum.* 3. Quia contradicit ſibi, cum & ipſe ſæpius ad confirmanda ſua ſæcæ dogmata adducat Patres primitivæ Eccleſiæ. 4. Quia repudiata infallibili auctoritate primitivæ Eccleſiæ non amplius probare poteſt Trinitatem Perſonarum Divinarum, Divinitatem Chriſti, & Spiritus S. Baptiſmum parvulorum, ipſam Scripturam, ejusque integritatem &c. Unde 5. Quia ſic probare amplius non poteſt, Arianos, Macedonianos, Sabellianos &c. fuiſſe hæreticos; quidquid enim Lomerus dicit ad probandum, ſe non eſſe hæreticum, id ipſum dicere poteſt Arianus, negans Divinitatem Chriſti, Macedonianus negans Divinitatem Spiritus S. Sabellianus negans Trinitatem Perſonarum &c. omnes enim provocabunt ad ſolam Scripturam, ad Eccleſiam ex ſolo Chriſto & Apoſtoliſtæ conſtantem. Notet hoc bene Lomerus. 6. Quia arguit Chriſtum magna vel impotentia vel incuria, quòd vel non potuerit vel non voluerit Eccleſiam à ſe tantò impendiò fundatam diutius conſervare ab errore immunem,

quàm quanto tempore vel ipſe vel Apoſtoli viſibiliter præſentes eam regerant. 7. Quia eundem Chriſtum arguit infidelitatis in promittendo, dicentem, ſe ædificaturum Eccleſiam ſuam ſuper petram, & portas inferi non prævalituras contra eam, & ſe ei adſtiturum uſque ad conſummationem ſæculi &c. 8. Quia nimis deprimit Sanctiſſimorum & Apoſtolicorum virorum auctoritatem, quos tamen Deus cæleſtiſſimæ ſapientia & miraculorum ſupendorum gloriâ admirabiles Mundo reddidit. 9. Quia protervè contemnit antiquitatem, apud omnes prudentes venerandam. 10. Quia prodit eſſentem Lutheranæ libertatis libidinem, ſaluberrima morum decreta, à ſanctiſſimis & ſapientiſſimis viris communi conſenſu facta, petulanter ſpernentis. 11. Quia damnat innumeros Martyres, qui incredibili conſtantia & proſuſo ſanguine vitam & omnia poſuerunt ad conſeſtandam Romano-Catholicæ Eccleſiæ veritatem; qui ſtultè & impiè hæc fecerunt, ſi fallæ & erroribus implicite jam tum fuiſſet Eccleſia. 12. Quia nullus potuiſſet ſalvari etiam ex ferventiſſimis & ſanctiſſimis primitivæ Eccleſiæ fidelibus ratione veræ Eccleſiæ, imò non fuiſſent fideles, utpote adherentes Eccleſiæ jam in errores prolapſæ. Hæc & plura alia abſurda ſi devorare poſſit Lomerus, facile etiam conſequet omnis generis hæreſes, imò & Atheiſmum; nec ullum abſurdum terrebit amplius duris bolis aſſuetum ſtomachum.